

เปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

COMPARISON OF MANDARIN CHINESE WORDS AND STANDARD THAI LANGUAGE WORDS WITH SIMILAR PRONUNCIATIONS

Xiao Shanshan
อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Email : xiao.sh@spu.ac.th

Li Jun
หัวหน้าหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Email : li.ju@spu.ac.th

ผ่องพรรณ ทวีเลิศทรัพย์
อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Email : taveelodsab27@hotmail.com

คชาภรณ์ วงศ์ชัยสุวรรณ
อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Email : i_am_aih@hotmail.com

ชีวรรณ เจริญสุข
อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Email : may-meiling@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ คำศัพท์ภาษาจีนกลางและภาษาไทยมาตรฐานจากหนังสือเรียน ภาษาจีนระดับต้น 1 และหนังสือเรียน ภาษาไทยพื้นฐาน 1 ผู้เขียนได้ศึกษาเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การปฏิภาคหน่วยเสียงของ วิลเล็คก์ กิ่งคำ ในการคัดเลือกคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างสองภาษา และได้ใช้เกณฑ์ชนิดของคำของ พระยาอุปกิตศิลปสาร เพื่อเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันทั้งสองภาษา โดยได้แบ่งคำเป็น 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน ผลการศึกษาพบว่า ภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐานมีคำที่ออกเสียงคล้ายกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้การท่องจำคำศัพท์ภาษาจีนง่ายขึ้น อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนชาวไทยในการเรียนภาษาจีน

คำสำคัญ : คำที่ออกเสียงคล้ายกัน ภาษาจีนกลาง ภาษาไทยมาตรฐาน

ABSTRACT

This academic article aims to compare Mandarin Chinese words and standard Thai language words with similar pronunciations. Data used in analyzing were Chinese Mandarin and Thai language words from Chinese text book in the Basic Chinese 1 Course and Thai text book in the Basic Thai Language 1 Course. The writer used the proportion of syllable criteria of Wilaisak Kingkham in choosing words with similar pronunciations and the concept of Phraya Uppakit Sinlapasan to compare Mandarin Chinese words and standard Thai language words with similar pronunciations. Phraya Uppakit Sinlapasan had categorized the words into 7 parts of speech, namely: nouns, pronouns, verbs, adverbs, prepositions, conjunctions and interjections. This study has found that there are a lot of words with similar pronunciations in Mandarin Chinese and standard Thai language. These pronunciation similarities will make it easier to memorize Chinese vocabularies which will benefit Thai learners in learning Chinese words.

KEYWORDS : Words with similar pronunciations, Mandarin Chinese, Standard Thai language

บทนำ

ภาษาเป็นสมบัติของมนุษย์ เป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้สื่อสารกัน มนุษย์ในทุกสังคมมีภาษาเฉพาะของตน เช่นเดียวกับที่มีวัฒนธรรมเฉพาะของตน ภาษาจึงจัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เนื่องจากภาษามีคุณสมบัติทุกประการที่วัฒนธรรมอื่นมี ได้แก่ ความเป็นระบบ เป็นสิ่งที่ถ่ายทอดตั้งแต่รุ่นอายุหนึ่งไปยังรุ่นอายุหนึ่ง เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ไม่ใช่ได้มาโดยสัญชาตญาณ เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เป็นสิ่งที่เป็นที่ยอมรับโดยสมาชิกของสังคม และที่สำคัญที่สุด คือ เป็นสมบัติของมนุษย์เท่านั้น ชาติหนึ่งๆ อาจมีภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้ แต่ละคนแต่ละชาติต่างใช้ภาษาในการสื่อความหมาย ภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจเพื่อสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ ดังนั้นการใช้ภาษาจึงไม่สามารถจำกัดอยู่ในเฉพาะภาษาของตนเองเท่านั้น

ประเทศจีนกับประเทศไทยเป็นสองประเทศที่ชนในชาติมีความผูกพันมายาวนาน จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ในรัชสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชที่มีการส่งเครื่องราชบรรณาการเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับราชสำนักจีนสมัยราชวงศ์หยวน (พิเศษ เจียจันทรพงษ์, 2528) ทำให้ทั้งสองชนชาติมีการแลกเปลี่ยนกันในด้านต่างๆ ทั้ง

ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมทั้งด้านภาษา ซึ่งภาษาจีนกับภาษาไทยเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลภาษาคำโดด และจัดอยู่ในภาษากลุ่มตระกูลไทจึงเป็นเหตุให้ภาษาจีนกับภาษาไทยมีการหยิบยืมคำมาใช้กันโดยมีลักษณะการนำมาใช้เป็น 3 รูปแบบ คือ นำคำที่มีหน่วยเสียงคล้ายกันทุกอย่างมาใช้ นำคำที่มีหน่วยเสียงคล้ายกันบางอย่างมาใช้ และนำคำที่แตกต่างกันมาใช้ (วิไลศักดิ์ กิ่งคำ, 2551)

บทความนี้ได้ศึกษาเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน โดยได้ศึกษาคำศัพท์ที่มีลักษณะหน่วยเสียงคล้ายกันทุกอย่าง และคำที่มีหน่วยเสียงคล้ายกันบางอย่างโดยอาจมีหน่วยเสียงที่ต่างกันบ้างในเรื่องของหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หรือหน่วยเสียงวรรณยุกต์ แต่มีความหมายเหมือนกัน โดยศึกษาจากชนิดของคำตามแนวการแบ่งของ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนชาวไทยในการเรียนภาษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน ตามเกณฑ์การปฏิภาคหน่วยเสียงของ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2551)

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ คำศัพท์ภาษาจีนกลาง และภาษาไทยมาตรฐานที่ออกเสียงคล้ายกันและมีความหมายเหมือนกัน โดยคัดเลือกจากหนังสือการเรียนภาษาจีนและหนังสือการเรียนภาษาไทย ได้แก่ ภาษาจีนระดับต้น 1 (เหียน จิ่งเหวิน, 2544) และภาษาไทยพื้นฐาน 1 (Liao, 2008)

ระบบสัทอักษรภาษาจีน พินอิน และระบบเสียงภาษาไทย

1. ระบบสัทอักษรภาษาจีน พินอิน

เนื่องจากระบบการเขียนของภาษาจีนเป็นระบบการเขียนที่ไม่ได้แสดงการออกเสียง การเรียนรู้การออกเสียงในภาษาจีนจึงต้องอาศัยเครื่องหมายกำกับการออกเสียงมาช่วย เพื่อให้การเรียนการออกเสียงภาษาจีนมีประสิทธิภาพและสะดวกมากยิ่งขึ้น ประเทศจีนจึงได้พัฒนาและประกาศใช้ระบบอักษรกำกับการออกเสียงใหม่โดยดัดแปลงจาก International Phonetic Alphabets ภาษาจีนเรียกว่า 汉语拼音

สัทอักษร พินอิน หรือ Chinese Phonetic ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่ต้องใช้ในการเรียนภาษาจีน (เหียน จิ่งเหวิน, 2544)

หน่วยเสียงภาษาจีนพินอินประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ 21 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระ 36 หน่วยเสียง (รวมทั้งหน่วยเสียงสระเดี่ยวและหน่วยเสียงสระผสม) และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 4 หน่วยเสียง พยางค์เดียวกันถ้าเสียงวรรณยุกต์ไม่เหมือนกัน ความหมายก็จะต่างกัน

ผู้เขียนได้นำตารางสัทอักษรจีนพินอินกับสัทอักษรสากลมาเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจระบบสัทอักษรภาษาจีน พินอินง่ายขึ้น

2. ระบบเสียงภาษาไทย

ระบบเสียงของภาษาไทยมาตรฐาน ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ 21 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระ 21 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 5 หน่วยเสียง ถือเป็นภาษาไทยถิ่นหนึ่งที่ได้ผ่านกระบวนการจากภาษาถิ่นจนกลายเป็นภาษามาตรฐาน ของประเทศไทย (วิไลศักดิ์ กิ่งคำ, 2551:15)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบสัทอักษรจีนพินอินกับสัทอักษรสากล

สัทอักษรจีน	สัทอักษรสากล								
b	[p]	q	[tʂʰ]	i	[i]	ia	[iA]	uan	[uan]
p	[pʰ]	x	[ç]	u	[u]	ie	[iɛ]	uen	[uən]
m	[m]	zh	[tʂ]	ü	[y]	iao	[iAu]	uang	[uɑŋ]
f	[f]	ch	[tʂʰ]	er	[ə]	iou	[iou]	ueng	[uəŋ]
d	[t]	sh	[ʂʰ]	ai	[ai]	ian	[iɛn]	ong	[uŋ]
t	[tʰ]	r	[ʒ]	ei	[ei]	in	[in]	üe	[yɛ]
n	[n]	z	[ts]	ao	[ao]	iang	[iɑŋ]	üan	[yɛ]
l	[l]	c	[tʂʰ]	ou	[ou]	ing	[iŋ]	ün	[yn]
g	[k]	s	[s]	an	[an]	ua	[uA]	iong	[yŋ]
k	[kʰ]	a	[A]	en	[ən]	uo	[uo]		
h	[x]	o	[o]	ang	[ɑŋ]	uai	[uai]		
j	[tʂ]	e	[ɤ]	eng	[əŋ]	uei	[uei]		

ที่มา : Ling (2011)

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาคำครั้งนี้ผู้เขียนได้ใช้เกณฑ์ของนักวิจัยสองท่านในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ (1) เกณฑ์สำหรับคัดเลือกคำที่ออกเสียงคล้ายกันของ วิลเลียมส์ กิงคัม และ (2) เกณฑ์สำหรับแบ่งชนิดของคำของ พระยาอุปกิตศิลปสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เกณฑ์สำหรับคัดเลือกคำที่ออกเสียงคล้ายกัน

เกณฑ์การปฏิภาคของหน่วยเสียง (วิลเลียมส์ กิงคัม, 2551) ซึ่งจะพบเสียงปฏิภาคของหน่วยเสียงพยัญชนะ เสียงปฏิภาคของหน่วยเสียงสระ และเสียงปฏิภาคของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งจะแบ่งวิธีการศึกษาคำศัพท์ของแต่ละภาษาออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

- คำที่มีหน่วยเสียงคล้ายกันทุกอย่าง (Identical Forms) คือ ลักษณะคำศัพท์ของภาษามีลักษณะของหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์และความหมายคล้ายกันทุกอย่าง

- คำที่มีหน่วยเสียงคล้ายกันบางอย่าง (Similar Forms) คือ มีหน่วยเสียงบางหน่วยเสียงแตกต่างกันบ้างแต่ความหมายเหมือนกัน ในความแตกต่างนั้นอาจแตกต่างในเรื่องของหน่วยเสียงพยัญชนะ หรือหน่วยเสียงสระ หรือหน่วยเสียงวรรณยุกต์

- คำที่แตกต่างกัน (Different Forms) คือ เป็นคำศัพท์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่างกันทุกอย่าง แต่ความหมายของคำศัพท์เหมือนกัน

ในการศึกษาคำครั้งนี้ ผู้เขียนได้คัดเลือกคำที่คล้ายกันหน่วยเสียงพยัญชนะ คำที่คล้ายกันหน่วยเสียงสระ และคำที่คล้ายกันหน่วยเสียงวรรณยุกต์มาเปรียบเทียบ

2. เกณฑ์สำหรับแบ่งชนิดของคำ

แนวการแบ่งชนิดของคำ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2546) โดยได้แบ่งคำเป็น 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน

ในการศึกษาคำครั้งนี้ ผู้เขียนได้สรุปลักษณะคำเป็นตารางตามชนิดของคำ

ตัวอย่างคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐานตามประเภทของคำ 7 ชนิด

คำนาม (名词) หมายถึง คำบอกรู้ชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ เป็นคำที่ใช้เรียกคำพวกหนึ่งที่ยกชื่อของสิ่งที่มีรูป เช่น คน สัตว์ บ้านเมือง เป็นต้น หรือของสิ่งที่ไม่มีรูป เช่น เวลา อายุ อำนาจ เป็นต้น

คำสรรพนาม (代词) หมายถึง คำใช้แทนนามแทนชื่อคน สัตว์ สิ่งของเช่น ผม ฉัน เธอ มัน เป็นต้น

คำกริยา (动词) หมายถึง คำแสดงอาการของคำนามหรือคำสรรพนาม

คำวิเศษณ์ (副词) เป็นคำที่ใช้ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ เช่น แดง เร็ว หวาน สวย เป็นต้น

คำบุพบท (介词) คำเชื่อมที่ใช้วางหน้าคำนาม เพื่อแสดงให้เห็นว่าคำนามที่ตามมา สัมพันธ์กับคำนามหรือคำกริยาข้างหน้าในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น ของ ใน นอก บน ได้ เป็นต้น

คำสันธาน (连词) เป็นคำที่ใช้สำหรับเชื่อมประโยคหรือเชื่อมข้อความ

คำอุทาน (感叹词) เป็นคำที่แสดงความรู้สึก ดีใจ ตื่นเต้น เสียใจ หรือเป็นคำที่เสริมคำพูด

ตารางที่ 2 ตัวอย่างคำนามที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาจีน			ภาษาไทย	ความหมาย	หน่วยเสียงที่คล้ายกัน
ตัวอักษรจีน	พินอิน	ออกเสียง			
包	bāo	เปา	กระเป๋	กระเป๋	พยัญชนะ สระ
咖啡	kā fēi	คาเฟีย	กาแฟ	กาแฟ	พยัญชนะ สระ
豆腐	dòu fǔ	โต้วฝู่	เต้าหู้	เต้าหู้	พยัญชนะ
榴莲	liú lián	หลิวเหลียน	ทุเรียน	ทุเรียน	สระ
沙	shā	ซา	ทราย	ทราย	พยัญชนะ วรรณยุกต์
妈	mā	มา	แม่	แม่	พยัญชนะ
朋友	péng yǒu	เฟิงโย่ว	เพื่อน	เพื่อน	พยัญชนะ
椅子	yǐ zi	หยี่จื่อ	เก้าอี้	เก้าอี้	สระ
四	sì	สี่	สี่	สี่	พยัญชนะ
茶	chá	ฉา	ชา	ชา	พยัญชนะ สระ
梨	lí	หลี่	สาละ	สาละ	พยัญชนะ สระ
脚	jiǎo	เจียว	เท้า	เท้า	สระ

ตารางที่ 3 ตัวอย่างคำสรรพนามที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาจีน			ภาษาไทย	ความหมาย	หน่วยเสียงที่คล้ายกัน
ตัวอักษรจีน	พินอิน	ออกเสียง			
那	nà	หน่า	นั่น	นั่น	สระ วรรณยุกต์
哪	nǎ	หน่า	ไหน	ไหน	พยัญชนะ
怎样	zěnyàng	เจินย่าง	อย่างไร	อย่างไร	พยัญชนะ สระ
几	jǐ	จี	กี่	กี่	สระ วรรณยุกต์
她	tā	ทา	เธอ	เธอ	พยัญชนะ

ตารางที่ 4 ตัวอย่างคำกริยาที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาจีน			ภาษาไทย	ความหมาย	หน่วยเสียงที่คล้ายกัน
ตัวอักษรจีน	พินอิน	ออกเสียง			
冲	chōng	ชง	ชง	ชง	พยัญชนะ วรรณยุกต์
放	fàng	ฝ่าง	วาง	วาง	สระ
拜	bài	ไป๋	ไหว้	ไหว้	สระ
摇	yáo	เหยา	เขย่า	เขย่า	สระ
送	sòng	ซ่ง	ส่ง	ส่ง	พยัญชนะ
提	tí	ถึ	ถื้อ	ถื้อ	พยัญชนะ
猜	cāi	ชาย	ทาย	ทาย	สระ วรรณยุกต์
擦	tā	ซา	ทา	ทา	สระ วรรณยุกต์
骑马	qí mǎ	หืหม่า	ขี่ม้า	ขี่ม้า	สระ
希望	xī wàng	ซี้ว่าง	หวังว่า	หวังว่า	สระ
看	kàn	ข่าน	อ่าน	อ่าน	สระ

ตารางที่ 5 ตัวอย่างคำวิเศษณ์ที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาจีน			ภาษาไทย	ความหมาย	หน่วยเสียงที่คล้ายกัน
ตัวอักษรจีน	พินอิน	ออกเสียง			
错	cuò	ซั่ว	ซั่ว	ซั่ว	สระ วรรณยุกต์
没	méi	เหมย	ไม่	ไม่	พยัญชนะ
吗	mā	มา	ไหม	ไหม	พยัญชนะ
老	lǎo	เหล้า	เก่า	เก่า	สระ วรรณยุกต์
早	zǎo	เจ้า	เช้า	เช้า	สระ
广	guǎng	กว้าง	กว้าง	กว้าง	พยัญชนะ สระ
勇敢	yǒng gǎn	หยังก่าน	กล้าหาญ	กล้าหาญ	พยัญชนะ

ตารางที่ 6 ตัวอย่างคำบุพบทที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาจีน			ภาษาไทย	ความหมาย	หน่วยเสียงที่คล้ายกัน
ตัวอักษรจีน	พินอิน	ออกเสียง			
对	duì	ต้าย	ต่อ	ต่อ	พยัญชนะ
内	nèi	เนย	ใน	ใน	พยัญชนะ
向	xiàng	เซียง	ยัง	ยัง	สระ
当	dāng	ตาง	ตอน	ตอน	พยัญชนะ วรรณยุกต์
在于	zài yú	จ้ายหยู	อยู่ที่	อยู่ที่	พยัญชนะ

ตารางที่ 7 ตัวอย่างคำสันธานที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาจีน			ภาษาไทย	ความหมาย	หน่วยเสียงที่คล้ายกัน
ตัวอักษรจีน	พินอิน	ออกเสียง			
但	dàn	ตัน	แต่	แต่	พยัญชนะ

ตารางที่ 8 ตัวอย่างคำอุทานที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาจีน			ภาษาไทย	ความหมาย	หน่วยเสียงที่คล้ายกัน
ตัวอักษรจีน	พินอิน	ออกเสียง			
哦	o	ออ	เออ	เออ	พยัญชนะ
嘿	hei	เฮย	เฮ้ย	เฮ้ย	พยัญชนะ สระ
噢	o	ออ	อ้าว	อ้าว	พยัญชนะ
哎	ai	ไอ้	เอ๊ย	เอ๊ย	พยัญชนะ

บทสรุป

เนื่องจากว่าคำศัพท์ภาษาจีนและภาษาไทยที่มีออกเสียงคล้ายกันเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบทั้งหมดได้ ดังนั้น ในบทความนี้ ผู้เขียนจึงคัดเลือกคำจากหนังสือสองเล่มมาวิเคราะห์ เพราะคำที่คัดเลือกนั้นเป็นศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานสูง และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันอย่างใกล้ชิด จึงนำมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับผู้อ่าน

จากการเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทยมาตรฐาน ผู้เขียนมีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจ นำมาแสดงไว้ดังนี้

ภาษาจีนกับภาษาไทยมีความคล้ายคลึงกันในการออกเสียงเป็นจำนวนมาก ความคล้ายคลึงกันในการออกเสียงจะแสดงออกใน 3 ด้าน ได้แก่ ความคล้ายคลึงของหน่วยเสียงพยัญชนะ ความคล้ายคลึงของหน่วยเสียงสระ และความคล้ายคลึงของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเหมือนกัน ส่งผลให้ผู้เรียนชาวไทยสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

ดังนั้น หลังจากได้ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกัน ผู้เขียนได้มีข้อเสนอแนะให้กับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาจีนว่า ควรใช้การเปรียบเทียบคำที่ออกเสียงคล้ายกันเป็นวิธีในการท่องจำคำศัพท์จีน แต่ไม่ควรใช้ในการฝึกรอกเสียงภาษาจีน โดยการฝึกรอกเสียงภาษาจีนนั้นต้องอาศัยการฟังเสียงจากผู้สอนหรือเทปเป็นหลักเพื่อให้เกิดความถูกต้องอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. จากบทความนี้เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาและเข้าใจการออกเสียงที่คล้ายกันระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยแล้วนั้นสามารถนำไปใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยการใช้การเทียบเสียงที่คล้ายกันในการจำ

2. หลักการนี้สามารถนำไปใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอื่นที่มีคำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกับภาษาไทยได้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- พิเศษ เจียจันทรพงศ์. 2528. ศาสนาและการเมืองในกรุงสุโขทัย ศิลปวัฒนธรรมฉบับพิเศษ. กรุงเทพฯ: มิติชน. วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. 2551. ภาษาไทยถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เหียน จิ่งเหวิน. 2544. ภาษาจีนระดับต้น 1. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2546. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Liao, Y. 2008. ภาษาไทยพื้นฐาน 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. Guangzhou: Guangdong World Book Publishing.
- Liu, L. 2011. New Chinese phonetic common course. Lanzhou: Lanzhou University Press.

Xiao Shanshan

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม และระดับปริญญาตรี สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (เกียรตินิยม) และสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอร์ล

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Li Jun

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และระดับปริญญาตรี B.A. (Teaching Chinese as a Foreign Language) Beijing Language and Culture University of PRC

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้าหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผ่องพรรณ ทวีเลิศทรัพย์

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท M.A. (Teaching Chinese To Speakers of other Languages) Chongqing University, People's Republic of China และระดับปริญญาตรี ศศ.บ. (ภาษาจีน)(เกียรตินิยม อันดับ 2) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คชาภรณ์ วงศ์ชัยสุวรรณ

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท Master of Business Administration (International Program) Stamford International University, Bangkok Campus และระดับปริญญาตรี สาขา English for Business Communication มหาวิทยาลัยศรีปทุม (เกียรตินิยมอันดับ 1) ปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก Doctor of Business Administration มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ชีวรรณ เจริญสุข

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท Master of Business Administration (Marketing Management) มหาวิทยาลัยศรีปทุม และระดับปริญญาตรี สาขา Architecture, Faculty of Industrial Suan Sunandha Ratchapat University ปัจจุบันกำลังศึกษาปริญญาเอก Doctor of Business Administration (Strategic Management) มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม